

Порівняльна таблиця
до пропозицій Національного банку України щодо внесення змін до деяких законодавчих актів
з метою врегулювання питань у сфері валютних правовідносин

Зміст положення (норми) чинного законодавчого акта	Зміст відповідного положення (норми) законодавчого акта зі зміною
Закон України “Про Національний банк України”	
<p>Стаття 44. Повноваження в сфері валютного регулювання та контролю</p> <p>Національний банк діє як уповноважена державна установа при застосуванні законодавства України про валютне регулювання і валютний контроль.</p> <p>До компетенції Національного банку у сфері валютного регулювання та контролю належать:</p> <p>...</p> <p>б) застосування мір відповідальності до банків, юридичних та фізичних осіб (резидентів та нерезидентів) за порушення правил валютного регулювання і валютного контролю.</p>	<p>Стаття 44. Повноваження в сфері валютного регулювання та контролю</p> <p>Національний банк діє як уповноважена державна установа при застосуванні законодавства України про валютне регулювання і валютний контроль.</p> <p>До компетенції Національного банку у сфері валютного регулювання та контролю належать:</p> <p>...</p> <p>б) застосування мір відповідальності до банків, інших фінансових установ та національного оператора поштового зв'язку за порушення правил валютного регулювання і валютного контролю.</p>
Декрет Кабінету Міністрів України “Про систему валютного регулювання і валютного контролю”	
<p>Стаття 5. Ліцензії Національного банку України</p> <p>1. Національний банк України видає індивідуальні та генеральні ліцензії на здійснення валютних операцій, які підпадають під режим ліцензування згідно з цим Декретом.</p> <p>2. Генеральні ліцензії видаються комерційним банкам та іншим фінансовим установам України, національному оператору поштового зв'язку на здійснення валютних операцій, що не потребують індивідуальної ліцензії, на весь період дії режиму валютного регулювання.</p> <p>Неплатоспроможні комерційні банки, ліквідацію яких здійснює Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, мають право здійснювати валютні операції без ліцензії Національного банку України з дотриманням законодавства України про систему валютного регулювання і валютного контролю з метою здійснення процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку.</p> <p>3. Уповноважені банки та інші фінансові установи, національний оператор</p>	<p>Стаття 5. Ліцензії Національного банку України</p> <p>1. Національний банк України видає індивідуальні та генеральні ліцензії на здійснення валютних операцій.</p> <p>2. Генеральні ліцензії видаються комерційним банкам та іншим фінансовим установам України, національному оператору поштового зв'язку на здійснення валютних операцій, що не потребують індивідуальної ліцензії, на весь період дії режиму валютного регулювання.</p> <p>Неплатоспроможні комерційні банки, ліквідацію яких здійснює Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, мають право здійснювати валютні операції без ліцензії Національного банку України з дотриманням законодавства України про систему валютного регулювання і валютного контролю з метою здійснення процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку.</p> <p>3. Уповноважені банки та інші фінансові установи, національний оператор</p>

поштового зв'язку, що одержали генеральну ліцензію Національного банку України на здійснення операцій, пов'язаних з торгівлею іноземною валютою, мають право відкривати на території України пункти обміну іноземних валют, у тому числі на підставі агентських угод з іншими юридичними особами - резидентами.

4. Індивідуальні ліцензії видаються резидентам і нерезидентам на здійснення разової валютної операції на період, необхідний для здійснення такої операції. Індивідуальній ліцензії потребують такі операції:

а) вивезення, переказування і пересилання за межі України валютних цінностей, за винятком:

вивезення, переказування і пересилання за межі України фізичними особами - резидентами іноземної валюти на суму, що визначається Національним банком України;

вивезення, переказування і пересилання за межі України фізичними особами - резидентами і нерезидентами іноземної валюти, яка була раніше ввезена ними в Україну на законних підставах;

платежів у іноземній валюті, що здійснюються резидентами за межі України на виконання зобов'язань у цій валюті перед нерезидентами щодо оплати продукції, послуг, робіт, прав інтелектуальної власності та інших майнових прав, за винятком оплати валютних цінностей та за договорами (страховими полісами, свідоцтвами, сертифікатами) страхування життя;

платежів у іноземній валюті за межі України у вигляді процентів за кредити, доходу (прибутку) від іноземних інвестицій;

вивезення за межі України іноземної інвестиції в іноземній валюті, раніше здійсненої на території України, в разі припинення інвестиційної діяльності;

платежів у іноземній валюті за межі України у вигляді плати за послуги з аеронавігаційного обслуговування повітряних суден, що справляється Європейською організацією з безпеки аеронавігації (Євроконтроль) відповідно до Багатосторонньої угоди про сплату маршрутних зборів, вчиненої в м. Брюсселі 12 лютого 1981 року, та інших міжнародних договорів;

переказ інвестором (представництвом іноземного інвестора на території

поштового зв'язку, що одержали генеральну ліцензію Національного банку України на здійснення операцій, пов'язаних з торгівлею іноземною валютою, мають право відкривати на території України пункти обміну іноземних валют, у тому числі на підставі агентських угод з іншими юридичними особами - резидентами.

4. Перелік валютних операцій, які потребують отримання індивідуальних ліцензій, у тому числі випадки, на які вимога щодо отримання індивідуальних ліцензій не поширюється, визначається Національним банком України.

України) за межі України іноземної валюти іншим інвесторам за відповідною угодою про розподіл продукції;

б) ввезення, переказування, пересилання в Україну валюти України, за винятком випадків, передбачених пунктом 2 статті 3 цього Декрету;

в) надання і одержання резидентами кредитів в іноземній валюті, якщо терміни і суми таких кредитів перевищують встановлені законодавством межі;

г) використання іноземної валюти на території України як засобу платежу або як застави, за винятком оплати в іноземній валюті за товари, роботи, послуги, а також оплати праці, на тимчасово окупованій території України;

д) розміщення валютних цінностей на рахунках і у вкладах за межами України, за винятком:

відкриття фізичними особами - резидентами рахунків у іноземній валюті на час їх перебування за кордоном;

відкриття кореспондентських рахунків уповноваженими банками;

відкриття рахунків у іноземній валюті резидентами, зазначеними в абзаці четвертому пункту 5 статті 1 цього Декрету;

відкриття рахунків у іноземній валюті інвесторами - учасниками угод про розподіл продукції, в тому числі представництвами іноземних інвесторів за угодами про розподіл продукції;

е) здійснення інвестицій за кордон, у тому числі шляхом придбання цінних паперів, за винятком цінних паперів або інших корпоративних прав, отриманих фізичними особами - резидентами як дарунок або у спадщину.

5. Одержання індивідуальної ліцензії однією із сторін валютної операції означає також дозвіл на її здійснення іншою стороною або третьою особою, яка має відношення до цієї операції, якщо інше не передбачено умовами індивідуальної ліцензії.

6. Порядок і терміни видачі ліцензій, перелік документів, необхідних для одержання ліцензій, а також підстави для відмови у видачі ліцензій визначаються Національним банком України.

5. Одержання індивідуальної ліцензії однією із сторін валютної операції означає також дозвіл на її здійснення іншою стороною або третьою особою, яка має відношення до цієї операції, якщо інше не передбачено умовами індивідуальної ліцензії.

6. Порядок і терміни видачі ліцензій, перелік документів, необхідних для одержання ліцензій, а також підстави для відмови у видачі ліцензій визначаються Національним банком України.

<p>Відмова у видачі Національним банком України ліцензії може бути оскаржена в суді або арбітражному суді.</p>	<p>Відмова у видачі Національним банком України ліцензії може бути оскаржена у судовому порядку.</p>
<p>Стаття 9. Зобов'язання щодо декларування валютних цінностей та іншого майна</p> <p>1. Валютні цінності та інше майно резидентів, яке перебуває за межами України, підлягає обов'язковому декларуванню у Національному банку України.</p> <p>Порядок і терміни декларування встановлюються Національним банком України.</p> <p>2. Національний банк України гарантує таємницю інформації, зазначеної в пункті 1 цієї статті, відповідно до положень статті 52 Закону України "Про банки і банківську діяльність".</p>	<p>Стаття 9. Зобов'язання щодо декларування валютних цінностей та іншого майна</p> <p>1. Валютні цінності та інше майно, які належать резидентам на праві власності і перебувають за межами України, підлягають обов'язковому декларуванню в територіальних органах Державної фіскальної служби України.</p> <p>2. Порядок і терміни декларування встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує та реалізує державну фінансову політику.</p> <p>Пункт виключено</p>
<p>Стаття 10¹. Особливості здійснення валютних операцій у зв'язку з угодами про розподіл продукції</p> <p>1. На операції інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції, що здійснюються у зв'язку з такою угодою, не поширюються:</p> <p>а) вимоги щодо одержання індивідуальної ліцензії на одержання кредитів у іноземній валюті, передбачені підпунктом "в" пункту 4 статті 5 цього Декрету;</p> <p>б) вимоги щодо одержання індивідуальної ліцензії на використання іноземної валюти на території України як засобу платежу в межах розрахунків між інвесторами (представництвами іноземних інвесторів на території України) за відповідною угодою про розподіл продукції чи державою, передбачені</p>	<p>Стаття 10¹. Особливості здійснення валютних операцій у зв'язку з угодами про розподіл продукції</p> <p>1. На операції інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції, що здійснюються у зв'язку з такою угодою, не поширюються вимоги та обмеження стосовно отримання та повернення резидентами кредитів, у тому числі передбачені Указом Президента України "Про врегулювання порядку одержання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів та застосування штрафних санкцій за порушення валютного законодавства" від 27 червня 1999 року № 734/99.</p> <p>Підпункт виключено</p> <p>Підпункт виключено</p>

<p>підпунктом "г" пункту 4 статті 5 цього Декрету;</p> <p>в) вимоги та обмеження стосовно отримання та повернення резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів, у тому числі передбачені Указом Президента України "Про врегулювання порядку одержання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів та застосування штрафних санкцій за порушення валютного законодавства" від 27 червня 1999 року N 734/99.</p> <p>2. На операції представництва іноземного інвестора за угодою про розподіл продукції щодо оплати праці працівникам-нерезидентам, які згідно з укладеними трудовими договорами (контрактами) працюють в Україні (перерахування на банківські рахунки цих осіб в Україні або за її межами), не поширюються вимоги щодо одержання індивідуальних ліцензій.</p>	<p>Підпункт виключено (це виключення фактично враховано в доопрацьованій редакції цього пункту)</p> <p>2. На операції представництва іноземного інвестора за угодою про розподіл продукції щодо оплати праці працівникам-нерезидентам, які згідно з укладеними трудовими договорами (контрактами) працюють в Україні (перерахування на банківські рахунки цих осіб в Україні або за її межами), не поширюються вимоги щодо одержання індивідуальних ліцензій.</p>
<p>Стаття 13. Функції державних органів і банківської системи України у сфері валютного контролю</p> <p>1. Національний банк України є головним органом валютного контролю, що:</p> <p>здійснює контроль за виконанням правил регулювання валютних операцій на території України з усіх питань, не віднесених цим Декретом до компетенції інших державних органів;</p> <p>забезпечує виконання уповноваженими банками функцій щодо здійснення валютного контролю згідно з цим Декретом та іншими актами валютного законодавства України.</p> <p>2. Уповноважені банки, фінансові установи та національний оператор поштового зв'язку, які отримали від Національного банку України генеральні ліцензії на здійснення валютних операцій, здійснюють контроль за валютними операціями, що проводяться резидентами і нерезидентами через ці установи.</p> <p>3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, здійснює фінансовий контроль за валютними операціями, що провадяться резидентами і нерезидентами на території України.</p> <p>4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері</p>	<p>Стаття 13. Функції державних органів і банківської системи України у сфері валютного контролю</p> <p>1. Національний банк України є головним органом валютного контролю, що:</p> <p>здійснює контроль за виконанням правил регулювання валютних операцій на території України з усіх питань, не віднесених цим Декретом до компетенції інших державних органів;</p> <p>забезпечує виконання уповноваженими банками функцій щодо здійснення валютного контролю згідно з цим Декретом та іншими актами валютного законодавства України.</p> <p>2. Уповноважені банки, фінансові установи та національний оператор поштового зв'язку, які отримали від Національного банку України генеральні ліцензії на здійснення валютних операцій, здійснюють контроль за валютними операціями, що проводяться резидентами і нерезидентами через ці установи.</p> <p>3. Державна фіскальна служба України здійснює контроль за валютними операціями, що провадяться резидентами і нерезидентами на території України, та контроль за додержанням правил переміщення валютних цінностей через митний кордон України.</p> <p>4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері</p>

<p>надання послуг поштового зв'язку, здійснює контроль за додержанням правил поштових переказів та пересилання валютних цінностей через митний кордон України.</p> <p>5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, здійснює контроль за додержанням правил переміщення валютних цінностей через митний кордон України.</p>	<p>надання послуг поштового зв'язку, здійснює контроль за додержанням правил поштових переказів та пересилання валютних цінностей через митний кордон України.</p> <p>Пункт виключено (делегування ДФСУ цих повноважень враховано в доопрацьованій редакції пункту 3 цієї статті)</p>
<p>Стаття 16. Відповідальність за порушення валютного законодавства</p> <p>...</p> <p>2. До резидентів, нерезидентів, винних у порушенні правил валютного регулювання і валютного контролю, застосовуються такі міри відповідальності (фінансові санкції):</p> <p>...</p> <p>за невиконання резидентами вимог щодо декларування валютних цінностей та іншого майна, передбачених статтею 9 цього Декрету, - штраф у сумі, що встановлюється Національним банком України.</p> <p>Санкції, передбачені цим пунктом, застосовуються Національним банком України та за його визначенням - підпорядкованими йому установами. Оскарження дій щодо накладення стягнень провадиться у судовому порядку.</p>	<p>Стаття 16. Відповідальність за порушення валютного законодавства</p> <p>...</p> <p>2. До резидентів, нерезидентів, винних у порушенні правил валютного регулювання і валютного контролю, застосовуються такі міри відповідальності (фінансові санкції):</p> <p>...</p> <p>за невиконання резидентами вимог щодо декларування валютних цінностей та іншого майна, передбачених статтею 9 цього Декрету, - штраф у сумі, що встановлюється Міністерством фінансів України.</p> <p>Санкції, передбачені цим пунктом, застосовуються Національним банком України до банків, інших фінансових установ та національного оператора поштового зв'язку, а Державною фіскальною службою України - до інших резидентів і нерезидентів України. Оскарження рішень Національного банку України про застосування фінансових санкцій здійснюється в судовому порядку, Державної фіскальної служби України - в адміністративному або судовому порядку.</p>
<p align="center">Прикінцеві положення, якими доцільно доповнити законопроект, що буде направлений на врегулювання вищезазначених питань у сфері валютних правовідносин</p>	
<p>1. Цей Закон набирає чинності через три місяці після дня його опублікування.</p> <p>2. Міністерству фінансів України та Національному банку України у тримісячний строк привести свої нормативно-правові акти у відповідність до цього Закону.</p> <p>3. Фізичні особи не підлягають притягненню до відповідальності за порушення правил валютного регулювання та валютного контролю при набутті та/або розміщенні ними за межами України валютних цінностей та/або іншого майна за умови декларування таких цінностей (майна) протягом терміну одноразового декларування коштів, майна та валютних цінностей, особливості здійснення якого встановлені Податковим кодексом України.</p>	

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України (щодо разового декларування майнового стану фізичних осіб)»

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
Податковий кодекс України	
Розділ I "Загальні положення"	Розділ I "Загальні положення"
Стаття 14. Визначення понять	Стаття 14. Визначення понять
14.1. У цьому Кодексі поняття вживаються в такому значенні:	14.1. У цьому Кодексі поняття вживаються в такому значенні:
Відсутній	14.1.271. Активи фізичної особи, для цілей статті 39² та розділу IV цього Кодексу – кошти, майно, майнові та немайнові права.
Відсутній	Стаття 39². Метод контролю за витратами та доходами платників податків-фізичних осіб та порядок його застосування. 39².1. Метод контролю за витратами та доходами застосовується до платників податків-фізичних осіб, на яких поширюється дія Закону України «Про запобігання корупції». 39².2. Метод контролю за витратами та доходами платника податків базується на результатах аналізу наявної податкової інформації щодо відповідності понесених витрат отриманим доходам. 39².3. При застосуванні методу контролю за витратами

та доходами підлягають обчисленню та порівнянню:

а) понесені платником податків у періоді, що перевіряється та у попередніх податкових періодах витрати, самостійно визначені таким платником податків або виявлені контролюючим органом, в тому числі, з урахуванням інформації, отриманої з інших джерел згідно із законодавством;

б) отримані платником податків у періоді, що перевіряється та у попередніх податкових періодах доходи, в т.ч. самостійно задекларовані таким платником податків, з урахуванням чистого оподаткованого доходу/сукупного чистого доходу, отриманого самозайнятою особою, або відображені податковим агентом у податковому розрахунку, а також з використанням інформації, отриманої контролюючим органом з інших джерел згідно із законодавством;

в) активи платника податків, при обчисленні та порівнянні яких може здійснюватись:

- аналіз витрат, пов'язаних з придбанням активів, при визначенні вартості яких може використовуватись експертна оцінка або висновки відповідних уповноважених органів;

- аналіз приросту вартості активів платника податків, який визначається шляхом перевірки наявності та порівняння активів такого платника податків впродовж звітного періоду;

г) активи задекларовані під час одноразового декларування коштів, майна та валютних цінностей

фізичних осіб, згідно з підрозділом 9³ Перехідних положень цього Кодексу.

У разі недекларування активів під час одноразового декларування, задекларованими вважаються нерухоме та рухоме майно, яке зареєстроване у встановленому законодавством порядку станом на 1 січня 2017 року, а також кошти та інші активи у сумі, що дорівнює 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

39².4. Контролюючий орган має право призначити та провести документальну перевірку з використанням методу контролю за витратами та доходами, у разі наявності однієї з обставин:

39².4.1. вартість активів, що перебувають у власності платника податків, перевищує суму документально підтверджених та/або задекларованих джерел походження коштів або майна, використаних для придбання таких активів, в розмірі що перевищує розмір 50 мінімальних заробітних плат, встановлених законом на 1 січня звітного року;

39².4.2. обсяг здійснених витрат платником податків перевищує суму документально підтверджених та/або задекларованих джерел походження активів, використаних для здійснення таких витрат, в розмірі, визначеному підпунктом 39².4.1 цього пункту.

39².5. При визначенні джерел походження коштів або майна, використаних для придбання таких активів або здійснення витрат, враховуються також доходи осіб, які

спільно проживають, пов'язані спільним побутом та мають взаємні права та обов'язки з платником податків.

39².6. Рішення про застосування методу контролю за витратами та доходами приймає керівник контролюючого органу (або його заступник) за податковою адресою платника податків. У рішенні, зокрема, зазначаються обставини для проведення документальної перевірки із застосуванням такого методу контролю. Форма рішення затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

39².7. У разі встановлення факту перевищення витрат над джерелами походження активів, використаних для здійснення таких витрат, при проведенні документальної перевірки з використанням методу контролю за витратами та доходами контролюючий орган визначає базу оподаткування платника податків.

База оподаткування платника податків за звітний період збільшується на суму перевищення витрат платника податків, понесених у зв'язку з придбанням активів у звітному та попередніх звітних періодах, над сумою доходів, отриманих таким платником податків у звітному та попередніх звітних періодах (з урахуванням суми зменшення неповернутих (виданих) позик (кредитів) або інших боргових зобов'язань за цивільно-правовими договорами та коштів у національній і іноземній валюті, як у готівковій, так і безготівковій формі, заощаджень в інших формах, що були задекларовані під час проведення одноразового декларування доходів, майна та фінансового

стану фізичних осіб та суми збільшення взятих кредитів (позик) або інших боргових зобов'язань).

39².8. Порядок застосування методу контролю за витратами та доходами платників податків – фізичних осіб при визначенні бази оподаткування податком на доходи фізичних осіб та суми грошових зобов'язань таких платників податку.

39².8.1. Для застосування методу контролю за витратами та доходами можуть використовуватися первинні документи, а також інформація, яка збирається для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, у тому числі про діяльність (взаєморозрахунки) платника податків, отримані ним доходи та/або понесені витрати, зокрема, але не виключно:

про джерела походження доходів, взаєморозрахунки з іншими платниками податків, рахунки у банках і рух коштів на них, обсяги готівкових розрахунків, суми виданих та одержаних позик (кредитів) або інших доходів за цивільно-правовими договорами та коштів у національній і іноземній валюті, як у готівковій, так і безготівковій формі, заощаджень в інших формах, що не були задекларовані самостійно або під час проведення одноразового декларування доходів, майна та фінансового стану фізичних осіб;

про виявлені та документально підтверджені під час перевірок інших платників податків не задекларовані самостійно або під час проведення одноразового декларування доходів, майна та фінансового стану

фізичних осіб та/або не зазначені у розрахунках доходи і витрати платника податків;

письмові пояснення платників податків щодо джерел походження коштів або майна, використаних для придбання активів та обсягів отриманих доходів, понесених витрат;

письмові пояснення і відомості інших платників податків щодо виявлених та документально підтверджених взаєморозрахунків;

про результати обстежень будь-яких приміщень (крім житла громадян) та іншого майна, що використовується для провадження господарської діяльності, та/або є об'єктами оподаткування або використовується для отримання доходів (прибутку) чи пов'язані з іншими об'єктами оподаткування та/або можуть бути джерелом погашення податкового боргу;

отримані копії документів, що свідчать про порушення вимог законодавства з питань оподаткування, валютного регулювання, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи;

відомості та документи, отримані внаслідок проведеної оперативно-розшукової діяльності щодо виявлених та документально підтверджених взаєморозрахунків з іншими платниками податків;

інші матеріали та інформація, отримані в порядку та у спосіб, передбачені цим Кодексом або іншими законами України.

Отримані первинні документи, інформація про

діяльність платника податків, отримані ним доходи та/або понесені витрати, з урахуванням інформації, отриманої контролюючим органом з інших джерел згідно із законодавством, а також наявні відомості автоматизованих інформаційних систем центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику про суми доходу, з якого сплачено податок на доходи фізичних осіб, та понесені витрати підлягають порівнянню, аналізу, на підставі результатів яких визначаються доходи та або/база оподаткування платника податків стосовно податку на доходи фізичних осіб.

39².8.2. У разі встановлення у періоді, що перевіряється факту перевищення понесених витрат над сумою отриманого платником податків доходу, з метою з'ясування джерел і характеру отриманих доходів, посадова особа контролюючого органу, що проводить перевірку, повинна запропонувати такому платнику надати в письмовій формі пояснення з питань, що виникли під час перевірки та/або документально обґрунтувати правомірність виявленої розбіжності.

39².8.3. У разі встановлення контролюючим органом у періоді, що перевіряється факту перевищення понесених платником податків витрат над сумою отриманого доходу, і якщо такий платник відмовляється від надання в письмовій формі пояснення та/або документального обґрунтування правомірності виявленої розбіжності, то сума такого перевищення вважається доходом, що підлягає оподаткуванню з урахуванням положень цієї

статті та розділу IV цього Кодексу щодо оподаткування доходів фізичних осіб.

Сума отриманого доходу/понесених витрат від операцій з відчуження/придбання об'єктів рухомого та нерухомого майна, якщо факт відчуження/придбання об'єкту (зміни власника) підлягає державній реєстрації та/або нотаріальному посвідченню згідно з чинним законодавством, визначається виходячи з ціни, зазначеної в договорі купівлі-продажу (міни), але не нижче оціночної вартості такого об'єкта, визначеної згідно із законом.

У разі неможливості визначення контролюючим органом доходу/бази оподаткування платника податків (відсутність первинних документів, податкової інформації, тощо) сума податкового зобов'язання щодо податку на доходи фізичних осіб визначається на підставі доходів задекларованих самостійно або під час проведення одноразового декларування доходів, майна та фінансового стану фізичних осіб і документально підтверджених понесених витрат.

39².9. Розрахована із застосуванням методу контролю за витратами та доходами, база оподаткування платника податків використовується контролюючими органами для визначення суми грошового зобов'язання.

Сума податкового зобов'язання такого платника визначається за ставкою, визначеною пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу.

За результатами перевірки контролюючий орган надсилає платнику податків податкове повідомлення-

	<p>рішення про сплату суми грошового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки із застосуванням методу контролю за витратами та доходами платників податків-фізичних осіб.</p> <p>Оформлення результатів документальної перевірки із застосуванням методу контролю за витратами та доходами платників податків-фізичних осіб здійснюється у порядку, встановленому статтею 86 цього Кодексу.</p> <p>39².10. Обов'язок документально підтверджувати джерела походження активів, що належать платнику податків за правом власності, покладається на платника податків.</p>
<p>Розділ II "Адміністрування податків, зборів (обов'язкових платежів)"</p>	<p>Розділ II "Адміністрування податків, зборів (обов'язкових платежів)"</p>
<p>Стаття 51. Подання відомостей про суми виплачених доходів платникам податків - фізичним особам</p>	<p>Стаття 51. Подання відомостей про суми виплачених доходів платникам податків - фізичним особам або отримані від фізичних осіб за товари (роботи, послуги).</p>
<p>51.1. Податковий агент зобов'язаний подавати у строки, встановлені цим Кодексом для податкового кварталу, податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків, а також сум нарахованого та утриманого з них податку контролюючому органу за місцем свого обліку.</p>	<p>51.1. Платники податків, в тому числі податкові агенти, зобов'язані подавати у строки, встановлені цим Кодексом для податкового кварталу, податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків, а також сум нарахованого та утриманого з них податку, суми отриманої оплати за послуги, які є підставою для отримання податкової знижки відповідно до статті 166 цього Кодексу, суми реалізованих фізичним особам товарів (робіт, послуг) вартість неподільної одиниці яких перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених</p>

<p>51.2. У визначених цим Кодексом випадках розрахунки подаються в електронному вигляді.</p>	<p>на 1 січня звітного року, до контролюючого органу за основним місцем обліку.</p> <p>51.2. У визначених цим Кодексом випадках розрахунки подаються в електронному вигляді.</p>
<p>Розділ IV "Податок на доходи фізичних осіб"</p>	<p>Розділ IV "Податок на доходи фізичних осіб"</p>
<p>Стаття 176. Забезпечення виконання податкових зобов'язань</p>	<p>Стаття 176. Забезпечення виконання податкових зобов'язань</p>
<p>176.2. Особи, які відповідно до цього Кодексу мають статус податкових агентів, зобов'язані:</p> <p>б) подавати у строки, встановлені цим Кодексом для податкового кварталу, податковий розрахунок суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, а також суми утриманого з них податку до контролюючого органу за місцем свого розташування. Такий розрахунок подається лише у разі нарахування сум зазначених доходів платнику податку податковим агентом протягом звітного періоду. Запровадження інших форм звітності з зазначених питань не допускається.</p> <p>У разі якщо відокремлений підрозділ юридичної особи не уповноважений нараховувати, утримувати і сплачувати (перераховувати) податок до бюджету, податковий розрахунок у вигляді окремого витягу за такий підрозділ подає юридична особа до контролюючого органу за своїм місцезнаходженням та надсилає копію такого розрахунку до</p>	<p>176.2. Особи, які відповідно до цього Кодексу мають статус податкових агентів, зобов'язані:</p> <p>Виключити</p>

<p>контролюючого органу за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу в установленому порядку;</p>	
<p>Відсутній</p>	<p>176.3. Юридичні особи та самозайняті особи, які відповідно до цього Кодексу мають статус податкових агентів або отримують оплату за послуги, які є підставою для отримання податкової знижки відповідно до статті 166 цього Кодексу або реалізують громадянам товари (роботи, послуги) вартість неподільної одиниці яких перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року, зобов'язані:</p> <p>подавати у строки, встановлені цим Кодексом для податкового кварталу, податковий розрахунок суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, суми утриманого з них податку, а також суми отриманої оплати за товари (роботи, послуги) до контролюючого органу за основним місцем обліку. Такий розрахунок подається лише у разі нарахування сум зазначених доходів платнику податку або отримання оплати за товари (роботи, послуги) протягом звітного (податкового) кварталу. Запровадження інших форм звітності з зазначених питань не допускається.</p> <p>У разі якщо відокремлений підрозділ юридичної особи не уповноважений нараховувати, утримувати і сплачувати (перераховувати) податок до бюджету, податковий розрахунок у вигляді окремого витягу за такий підрозділ подає юридична особа до контролюючого органу за своїм місцезнаходженням та надсилає копію такого розрахунку до контролюючого органу за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу в установленому порядку;</p>

Розділ XX "Перехідні положення"	Розділ XX "Перехідні положення"
відсутній	<p>Підрозділ 9³. Особливості одноразового декларування коштів, майна та валютних цінностей</p>
	<p>1. Для цілей цього підрозділу застосовуються терміни:</p> <p>1) одноразове декларування – особливий порядок декларування фізичними особами коштів, майна та валютних цінностей;</p> <p>2) об'єкти одноразового декларування:</p> <p>кошти у національній та іноземній валюті як у готівковій так і безготівковій формі;</p> <p>банківські метали та інші валютні цінності;</p> <p>цінні папери, у тому числі акції, облігації, чеки, сертифікати, векселі;</p> <p>транспортні засоби та інші самохідні машини і механізми;</p> <p>цінне рухоме майно, у тому числі ювелірні вироби, предмети мистецтва, дорогоцінне каміння тощо;</p> <p>нерухоме майно;</p> <p>частки (паї) у майні юридичних осіб, в тому числі частки (паї) у майні юридичних осіб або фінансові інструменти, належні чи передані в управління іншій особі, стосовно яких особа є вигодоодержувачем, інші майнові (речові), нематеріальні активи та немайнові права, які можуть бути об'єктом комерційних операцій та/або оцінені в грошовому еквіваленті тощо;</p>

доходи та майно, з яких не були сплачені податки і збори до бюджетів та/або які не були задекларовані в порушення законодавства з питань оподаткування, валютного регулювання.

Не є об'єктом декларування частки (паї) у майні юридичних осіб, в тому числі частки (паї) у майні юридичних осіб, якщо станом на 01.01.2016 акціонерами, засновниками та/або іншими уповноваженими особами таких юридичних осіб було прийнято рішення про їх ліквідацію (ліквідовано).

Не є об'єктами одноразового декларування доходи та майно, отримані внаслідок діянь, які законодавством визначаються як тяжкі злочини проти основ національної безпеки України, життя, здоров'я та волі особи, миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, а також вчинені у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, злочинів у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

3) суб'єкти одноразового декларування – фізичні особи – резиденти та/або громадяни України, які отримують доходи або володіють майном, на території України та/або за її межами.

2. Для одноразового декларування коштів, майна та валютних цінностей за цим підрозділом суб'єкти декларування мають право подати до контролюючого органу за місцем своєї податкової адреси одноразову декларацію про кошти, майно та валютні цінності (далі – разова декларація) із зазначенням об'єктів декларування,

що належать суб'єкту декларування на праві приватної власності, включаючи спільну власність, незалежно від форми укладення правочину, внаслідок якого набуте таке право, крім доходів отриманих протягом звітного 2016 року у встановленому законом порядку.

Суб'єкт декларування звільняється від необхідності зазначення в декларації інформації про джерела походження об'єктів декларування, але на вимогу контролюючих органів має документально підтвердити наявність коштів у національній та іноземній валюті, цінних паперів, часток (паїв) у майні юридичних осіб, інших майнових (речових) прав, рухомого та нерухомого майна зазначених у разовій декларації.

Оригінали зазначених у абзаці другому цього пункту документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого цим Кодексом.

Разова декларація подається суб'єктом декларування в порядку встановленому розділом II цього Кодексу.

У разі коли суб'єкт декларування протягом періоду декларування визнав за необхідне подати додаткову інформацію про об'єкти декларування та здійснити відповідне їх декларування, він подає нову разову декларацію з внесенням до неї відомостей з урахуванням раніше поданої інформації.

Суб'єкт декларування, який подає разову декларацію, якщо він, зобов'язаний декларувати майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру відповідно

до Закону України «Про запобігання корупції», при її поданні повинен враховувати і вимоги цього Закону.

Форма разової декларації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

У разовій декларації зазначаються загальні відомості про суб'єкта декларування, достатні для його ідентифікації (прізвище, ім'я по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків, реєстраційні дані паспорта або іншого документа, що посвідчує особу), перелік об'єктів декларування із зазначенням їх індивідуальних ознак (за наявності), місцезнаходження, найменування та реквізитів документів, що засвідчують право власності на об'єкт декларування (за наявності).

За зверненням суб'єкта декларування контролюючий орган, до якого було подано разову декларацію, видає довідку (сертифікат) про подану разову декларацію.

Відомості відображені у разовій декларації використовуються контролюючими органами при визначенні зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб із застосуванням методу контролю за витратами та доходами платників податків-фізичних осіб.

У разі неподання разової декларації для визначення зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб із застосуванням методу контролю за витратами та доходами в майбутніх періодах задекларованими вважаються нерухоме та рухоме майно, яке зареєстроване у встановленому законодавством порядку станом на 1 січня

2017 року, а також кошти та інші активи у сумі 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

При цьому наявні та не задекларовані об'єкти декларування не враховуються в подальшому при застосуванні методу контролю за витратами та доходами.

3. Порядок оподаткування.

З об'єктів декларування, з яких не були сплачені податки і збори до бюджетів та/або які не були задекларовані в порушення законодавства з питань оподаткування, валютного регулювання, які зазначені в разовій декларації, сплачується податок на доходи фізичних осіб за ставками:

5 відсотків, з об'єктів декларування, крім нерухомого майна, які знаходяться на території України;

10 відсотків, з об'єктів декларування, які знаходяться за кордоном.

У разі коли декларуються кошти у вигляді готівки та такі кошти суб'єктом декларування вносяться на рахунки банківських установ в Україні, крім коштів, які перебувають на рахунках банківських установ за межами України, та зберігаються на цих рахунках станом на 31 грудня 2016 року, то такі кошти оподатковуються податком на доходи фізичних осіб за ставкою 5 відсотків.

На зазначені кошти не поширюються обмеження щодо граничних розмірів зняття коштів з банківських рахунків.

Сума податкового зобов'язання, що підлягає сплаті на підставі разової декларації обчислюється суб'єктом

декларування самостійно і сплачується протягом місяця з дня подання декларації.

У разі коли суб'єкт декларування протягом періоду декларування визнав за необхідне подати додаткову інформацію про об'єкти декларування та подання нової декларації, сума податкового зобов'язання обчислюється з урахуванням попередньо сплаченого суб'єктом декларування податку.

4. Державні гарантії суб'єктам одноразового декларування.

Суб'єкту одноразового декларування, який подав згідно з цим підрозділом відповідну разову декларацію, держава гарантує, що проти нього не порушуватиметься кримінальне провадження, не розпочинатиметься провадження у справі про адміністративне правопорушення з підстав порушення податкового, валютного та іншого законодавства у зв'язку з одержанням задекларованих об'єктів декларування.

Суб'єктам, які подали разову декларацію, держава також гарантує:

звільнення від обов'язку щодо надання інформації про джерела одержання задекларованих об'єктів декларування;

збереження відповідними державними органами та їх посадовими особами таємниці щодо суб'єктів декларування та іншої інформації, що міститься в разовій декларації;

не порушення питання про притягнення до юридичної

відповідальності щодо об'єктів декларування, одержаних до подання разової декларації, за винятком коштів, майна, інших майнових (речових) та немайнових прав, які відповідно до цього підрозділу не є об'єктами разового декларування.

Відповідальність, передбачена главою 11 «Відповідальність» розділу II «Адміністрування податків, зборів, платежів» цього Кодексу до суб'єктів декларування, які подали разову декларацію відповідно до підрозділу 9³ розділу XX «Перехідні положення» цього Кодексу не застосовується.

Вчинені до вступу в силу цього підрозділу правочини щодо майна, яке є об'єктом разового декларування (включаючи його приватизацію), не можуть бути визнані недійсними за винятком випадків, коли таке майно не є об'єктом декларування.

Зазначення у разовій декларації відомостей про об'єкти декларування без відповідних правовстановлюючих документів не засвідчує право власності суб'єкта декларування на такі об'єкти.

Задекларовані у встановленому цим підрозділом порядку активи є такими, що отримані без порушення податкового законодавства, законодавства з питань валютного регулювання та податковий обов'язок, крім наявного податкового боргу станом на дату подання разової декларації, щодо яких виконаний, з дня, наступного за днем подання разової декларації та сплати податку на доходи фізичних осіб відповідно до цього

	<p>підрозділу.</p> <p>Суб'єкт разового декларування відповідно до Конституції та законів України може без будь-яких обмежень користуватись своїм непорушним правом володіти, користуватись і розпоряджатись задекларованими об'єктами власності.</p> <p>Розголошення інформації про осіб, які подали разову декларацію, та іншої інформації, що міститься у разовій декларації, а також використання такої інформації на свою користь чи на користь третіх осіб, тягне за собою відповідальність згідно із законами України.</p> <p>У випадку, якщо об'єкт декларування знаходиться у співвласності більше ніж двох осіб, проте разова декларація була подана не усіма з них, то передбачені цим підрозділом державні гарантії поширюються лише на тих суб'єктів декларування, які подали разову декларацію.</p> <p>5. Термін здійснення разового декларування розпочинається з 1 липня 2016 року і закінчується 31 грудня 2016 року.</p> <p>Протягом терміну здійснення разового декларування суб'єкт декларування або уповноважена ним в установленому порядку особа, або його законний представник здійснюють декларування об'єктів декларування відповідно до цього підрозділу.</p>
Підрозділ 10. Інші перехідні положення	Підрозділ 10. Інші перехідні положення
Відсутній	34. Установити, що положення статті 39 ² застосовуються до звітних податкових періодів, які починаються з

1 січня 2017 року.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Кодекс України про адміністративні правопорушення

Стаття 162. Порухення правил про валютні операції	Стаття 162. Порухення правил про валютні операції
Незаконні скуповування, продаж, обмін, використання валютних цінностей як засобу платежу або як застави - тягнуть за собою попередження або накладення штрафу від тридцяти до сорока чотирьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією валютних цінностей.	Незаконні скуповування, продаж, обмін, використання валютних цінностей як засобу платежу або як застави - тягнуть за собою попередження або накладення штрафу від тридцяти до сорока чотирьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією валютних цінностей. Примітка. 1. Положення цієї статті не поширюється на валютні цінності, задекларовані відповідно до підрозділу 9³ розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.
Стаття 164 ¹ . Порухення порядку подання декларації про доходи та ведення обліку доходів і витрат	Стаття 164 ¹ . Порухення порядку подання декларації про доходи та ведення обліку доходів і витрат
Неподання або несвоєчасне подання громадянами декларацій про доходи чи включення до декларацій перекручених даних, неведення обліку або неналежне ведення обліку доходів і витрат, для яких законами України встановлено обов'язкову форму обліку, - тягне за собою попередження або накладення штрафу у розмірі від трьох до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.	Неподання або несвоєчасне подання громадянами декларацій про доходи чи включення до декларацій перекручених даних, неведення обліку або неналежне ведення обліку доходів і витрат, для яких законами України встановлено обов'язкову форму обліку, - тягне за собою попередження або накладення штрафу у розмірі від трьох до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

<p>Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за те ж порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі від п'яти до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за те ж порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі від п'яти до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Примітка. 1. Положення цієї статті не поширюється на доходи та майно, задекларовані відповідно до підрозділу 9³ розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.</p>
<p>Кримінальний кодекс України</p>	
<p>Стаття 212. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів)</p> <p>...</p> <p>5. Діяння, передбачені частинами першою - третьою цієї статті, не вважаються умисним ухиленням від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), якщо платник податків досяг податкового компромісу відповідно до підрозділу 9² розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України.</p> <p>Відсутній</p>	<p>Стаття 212. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів)</p> <p>...</p> <p>5. Діяння, передбачені частинами першою - третьою цієї статті, не вважаються умисним ухиленням від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), якщо платник податків досяг податкового компромісу відповідно до підрозділу 9² розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України.</p> <p>6. Діяння, передбачені частинами першою - третьою цієї статті, не вважаються умисним ухиленням від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) в частині доходів та майна, задекларованих відповідно до підрозділу 9³ розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.</p>
<p>Кримінальний процесуальний кодекс України</p>	
<p>Стаття 284. Закриття кримінального провадження та провадження щодо юридичної особи</p>	<p>Стаття 284. Закриття кримінального провадження та провадження щодо юридичної особи</p>

<p>1. Кримінальне провадження закривається в разі, якщо:</p> <p>...</p> <p>9) стосовно податкових зобов'язань особи, яка вчинила дії, передбачені статтею 212 Кримінального кодексу України, досягнутий податковий компроміс відповідно до підрозділу 9² розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України.</p> <p>відсутній</p>	<p>1. Кримінальне провадження закривається в разі, якщо:</p> <p>...</p> <p>9) стосовно податкових зобов'язань особи, яка вчинила дії, передбачені статтею 212 Кримінального кодексу України, досягнутий податковий компроміс відповідно до підрозділу 9² розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України.</p> <p>10) стосовно податкових зобов'язань особи, яка вчинила дії, передбачені статтею 212 Кримінального кодексу України в частині доходів та майна, задекларованих відповідно до підрозділу 9³ розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.</p>
<p>Декрет Кабінету Міністрів України “Про систему валютного регулювання і валютного контролю”</p>	
<p>Стаття 16. Відповідальність за порушення валютного законодавства</p> <p>1. Незаконні скуповування, продаж, обмін чи використання валютних цінностей як засобу платежу або як застави, тобто вчинення цих дій без відповідного дозволу (ліцензії), якщо відповідно до цього Декрету та інших актів валютного законодавства наявність такого дозволу (ліцензії) є обов'язковою, тягнуть за собою адміністративну або кримінальну відповідальність згідно з чинним законодавством України.</p> <p>...</p> <p>Відсутній</p>	<p>Стаття 16. Відповідальність за порушення валютного законодавства</p> <p>1. Незаконні скуповування, продаж, обмін чи використання валютних цінностей як засобу платежу або як застави, тобто вчинення цих дій без відповідного дозволу (ліцензії), якщо відповідно до цього Декрету та інших актів валютного законодавства наявність такого дозволу (ліцензії) є обов'язковою, тягнуть за собою адміністративну або кримінальну відповідальність згідно з чинним законодавством України.</p> <p>...</p> <p>3) Відповідальність за порушення валютного законодавства не застосовується до валютних цінностей, задекларованих відповідно до підрозділу 9³ розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України..</p>

Закон України „Про банки і банківську діяльність”

Стаття 60. Банківська таємниця

Інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою банку у процесі обслуговування клієнта та взаємовідносин з ним чи третім особам при наданні послуг банку, є банківською таємницею.

Стаття 60. Банківська таємниця

Інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою банку у процесі обслуговування клієнта та взаємовідносин з ним чи третім особам при наданні послуг банку, є банківською таємницею, **крім інформації, що надається відповідно до норм Податкового кодексу України.**

Закон України „Про нотаріат”

Стаття 8. Нотаріальна таємниця

Нотаріальна таємниця - сукупність відомостей, отриманих під час вчинення нотаріальної дії або звернення до нотаріуса заінтересованої особи, в тому числі про особу, її майно, особисті майнові та немайнові права і обов'язки тощо.

Стаття 8. Нотаріальна таємниця

Нотаріальна таємниця - сукупність відомостей, отриманих під час вчинення нотаріальної дії або звернення до нотаріуса заінтересованої особи, в тому числі про особу, її майно, особисті майнові та немайнові права і обов'язки тощо.

...

Нотаріальна таємниця не поширюється на обов'язок надання нотаріусами відомостей відповідно до норм Податкового кодексу України

Вноситься

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України (щодо добровільного разового декларування майнового стану фізичних осіб та запровадження непрямих методів контролю)

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13—17, ст. 112) такі зміни:

1) Пункт 14.1 статті 14 доповнити підпунктом 14.1.271 такого змісту:

«14.1.271. Активи фізичної особи, для цілей статті 39² та розділу IV цього Кодексу – кошти, майно, майнові та немайнові права»;

2) доповнити розділ I статтею 39² такого змісту:

«Стаття 39². Метод контролю за витратами та доходами платників податків-фізичних осіб та порядок його застосування.

39².1. Метод контролю за витратами та доходами застосовується до платників податків-фізичних осіб, на яких поширюється дія Закону України «Про запобігання корупції».

39².2. Метод контролю за витратами та доходами платника податків базується на результатах аналізу наявної податкової інформації щодо відповідності понесених витрат отриманим доходам.

39².3. При застосуванні методу контролю за витратами та доходами підлягають обчисленню та порівнянню:

а) понесені платником податків у періоді, що перевіряється та у попередніх податкових періодах витрати, самостійно визначені таким платником податків або виявлені контролюючим органом, в тому числі, з урахуванням інформації, отриманої з інших джерел згідно із законодавством;

б) отримані платником податків у періоді, що перевіряється та у попередніх податкових періодах доходи, в т.ч. самостійно задекларовані таким платником податків, з урахуванням чистого оподаткованого доходу/сукупного чистого доходу, отриманого самозайнятою особою, або відображені податковим агентом у податковому розрахунку, а також з

використанням інформації, отриманої контролюючим органом з інших джерел згідно із законодавством;

в) активи платника податків, при обчисленні та порівнянні яких може здійснюватись:

- аналіз витрат, пов'язаних з придбанням активів, при визначенні вартості яких може використовуватися експертна оцінка або висновки відповідних уповноважених органів;

- аналіз приросту вартості активів платника податків, який визначається шляхом перевірки наявності та порівняння активів такого платника податків впродовж звітного періоду;

г) активи задекларовані під час одноразового декларування коштів, майна та валютних цінностей фізичних осіб, згідно з підрозділом 9³ Перехідних положень цього Кодексу.

У разі недекларування активів під час одноразового декларування, задекларованими вважаються нерухоме та рухоме майно, яке зареєстроване у встановленому законодавством порядку станом на 1 січня 2017 року, а також кошти та інші активи у сумі, що дорівнює 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

39².4. Контролюючий орган має право призначити та провести документальну перевірку з використанням методу контролю за витратами та доходами, у разі наявності однієї з обставин:

39².4.1. вартість активів, що перебувають у власності платника податків, перевищує суму документально підтверджених та/або задекларованих джерел походження коштів або майна, використаних для придбання таких активів, в розмірі що перевищує розмір 50 мінімальних заробітних плат, встановлених законом на 1 січня звітного року;

39².4.2. обсяг здійснених витрат платником податків перевищує суму документально підтверджених та/або задекларованих джерел походження активів, використаних для здійснення таких витрат, в розмірі, визначеному підпунктом 39².4.1 цього пункту.

39².5. При визначенні джерел походження коштів або майна, використаних для придбання таких активів або здійснення витрат, враховуються також доходи осіб, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом та мають взаємні права та обов'язки з платником податків.

39².6. Рішення про застосування методу контролю за витратами та доходами приймає керівник контролюючого органу (або його заступник) за податковою адресою платника податків. У рішенні, зокрема, зазначаються обставини для проведення документальної перевірки із застосуванням такого

методу контролю. Форма рішення затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує та реалізує державну фінансову політику.

39².7. У разі встановлення факту перевищення витрат над джерелами походження активів, використаних для здійснення таких витрат, при проведенні документальної перевірки з використанням методу контролю за витратами та доходами контролюючий орган визначає базу оподаткування платника податків.

База оподаткування платника податків за звітний період збільшується на суму перевищення витрат платника податків, понесених у зв'язку з придбанням активів у звітному та попередніх звітних періодах, над сумою доходів, отриманих таким платником податків у звітному та попередніх звітних періодах (з урахуванням суми зменшення неповернутих (виданих) позик (кредитів) або інших боргових зобов'язань за цивільно-правовими договорами та коштів у національній і іноземній валюті, як у готівковій, так і безготівковій формі, заощаджень в інших формах, що були задекларовані під час проведення одноразового декларування доходів, майна та фінансового стану фізичних осіб та суми збільшення взятих кредитів (позик) або інших боргових зобов'язань).

39².8. Порядок застосування методу контролю за витратами та доходами платників податків – фізичних осіб при визначенні бази оподаткування податком на доходи фізичних осіб та суми грошових зобов'язань таких платників податку.

39².8.1. Для застосування методу контролю за витратами та доходами можуть використовуватися первинні документи, а також інформація, яка збирається для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, у тому числі про діяльність (взаєморозрахунки) платника податків, отримані ним доходи та/або понесені витрати, зокрема, але не виключно:

про джерела походження доходів, взаєморозрахунки з іншими платниками податків, рахунки у банках і рух коштів на них, обсяги готівкових розрахунків, суми виданих та одержаних позик (кредитів) або інших доходів за цивільно-правовими договорами та коштів у національній і іноземній валюті, як у готівковій, так і безготівковій формі, заощаджень в інших формах, що не були задекларовані самостійно або під час проведення одноразового декларування доходів, майна та фінансового стану фізичних осіб;

про виявлені та документально підтверджені під час перевірок інших платників податків не задекларовані самостійно або під час проведення одноразового декларування доходів, майна та фінансового стану фізичних осіб та/або не зазначені у розрахунках доходи і витрати платника податків;

письмові пояснення платників податків щодо джерел походження коштів або майна, використаних для придбання активів та обсягів отриманих доходів, понесених витрат;

письмові пояснення і відомості інших платників податків щодо виявлених та документально підтверджених взаєморозрахунків;

про результати обстежень будь-яких приміщень (крім житла громадян) та іншого майна, що використовується для провадження господарської діяльності, та/або є об'єктами оподаткування або використовується для отримання доходів (прибутку) чи пов'язані з іншими об'єктами оподаткування та/або можуть бути джерелом погашення податкового боргу;

отримані копії документів, що свідчать про порушення вимог законодавства з питань оподаткування, валютного регулювання, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи;

відомості та документи, отримані внаслідок проведеної оперативно-розшукової діяльності щодо виявлених та документально підтверджених взаєморозрахунків з іншими платниками податків;

інші матеріали та інформація, отримані в порядку та у спосіб, передбачені цим Кодексом або іншими законами України.

Отримані первинні документи, інформація про діяльність платника податків, отримані ним доходи та/або понесені витрати, з урахуванням інформації, отриманої контролюючим органом з інших джерел згідно із законодавством, а також наявні відомості автоматизованих інформаційних систем центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику про суми доходу, з якого сплачено податок на доходи фізичних осіб, та понесені витрати підлягають порівнянню, аналізу, на підставі результатів яких визначаються доходи та або/база оподаткування платника податків стосовно податку на доходи фізичних осіб.

39².8.2. У разі встановлення у періоді, що перевіряється факту перевищення понесених витрат над сумою отриманого платником податків доходу, з метою з'ясування джерел і характеру отриманих доходів, посадова особа контролюючого органу, що проводить перевірку, повинна запропонувати такому платнику надати в письмовій формі пояснення з питань, що виникли під час перевірки та/або документально обґрунтувати правомірність виявленої розбіжності.

39².8.3. У разі встановлення контролюючим органом у періоді, що перевіряється факту перевищення понесених платником податків витрат над сумою отриманого доходу, і якщо такий платник відмовляється від надання в письмовій формі пояснення та/або документального обґрунтування правомірності виявленої розбіжності, то сума такого перевищення

вважається доходом, що підлягає оподаткуванню з урахуванням положень цієї статті та розділу IV цього Кодексу щодо оподаткування доходів фізичних осіб.

Сума отриманого доходу/понесених витрат від операцій з відчуження/придбання об'єктів рухомого та нерухомого майна, якщо факт відчуження/придбання об'єкту (зміни власника) підлягає державній реєстрації та/або нотаріальному посвідченню згідно з чинним законодавством, визначається виходячи з ціни, зазначеної в договорі купівлі-продажу (міни), але не нижче оціночної вартості такого об'єкта, визначеної згідно із законом.

У разі неможливості визначення контролюючим органом доходу/бази оподаткування платника податків (відсутність первинних документів, податкової інформації, тощо) сума податкового зобов'язання щодо податку на доходи фізичних осіб визначається на підставі доходів задекларованих самостійно або під час проведення одноразового декларування доходів, майна та фінансового стану фізичних осіб і документально підтверджених понесених витрат.

39².9. Розрахована із застосуванням методу контролю за витратами та доходами, база оподаткування платника податків використовується контролюючими органами для визначення суми грошового зобов'язання.

Сума податкового зобов'язання такого платника визначається за ставкою, визначеною абзацом першим пункту 167.1 статті 167 цього Кодексу.

За результатами перевірки контролюючий орган надсилає платнику податків податкове повідомлення-рішення про сплату суми грошового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки із застосуванням методу контролю за витратами та доходами платників податків-фізичних осіб.

Оформлення результатів документальної перевірки із застосуванням методу контролю за витратами та доходами платників податків-фізичних осіб здійснюється у порядку, встановленому статтею 86 цього Кодексу.

39².10. **Обов'язок документально підтверджувати джерела походження активів, що належать платнику податків за правом власності, покладається на платника податків»;**

3) статтю 51 викласти у такій редакції:

«Стаття 51. Подання відомостей про суми виплачених доходів платникам податків - фізичним особам або отримані від фізичних осіб за товари (роботи, послуги)

51.1. Платники податків, в тому числі податкові агенти, зобов'язані подавати у строки, встановлені цим Кодексом для податкового кварталу,

податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків, а також сум нарахованого та утриманого з них податку, суми отриманої оплати за послуги, які є підставою для отримання податкової знижки відповідно до статті 166 цього Кодексу, суми реалізованих фізичним особам товарів (робіт, послуг) вартість неподільної одиниці яких перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року, до контролюючого органу за основним місцем обліку.

51.2. У визначених цим Кодексом випадках розрахунки подаються в електронному вигляді.»;

5) у статті 176:

у пункті 176.2 підпункт «б» виключити;

доповнити пунктом 176.3 такого змісту:

«176.3. Юридичні особи та самозайняті особи, які відповідно до цього Кодексу мають статус податкових агентів або отримують оплату за послуги, які є підставою для отримання податкової знижки відповідно до статті 166 цього Кодексу або реалізують громадянам товари (роботи, послуги) вартість неподільної одиниці яких перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року, зобов'язані:

подавати у строки, встановлені цим Кодексом для податкового кварталу, податковий розрахунок суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, суми утриманого з них податку, а також суми отриманої оплати за товари (роботи, послуги) до контролюючого органу за основним місцем обліку. Такий розрахунок подається лише у разі нарахування сум зазначених доходів платнику податку або отримання оплати за товари (роботи, послуги) протягом звітного (податкового) кварталу. Запровадження інших форм звітності з зазначених питань не допускається.

У разі якщо відокремлений підрозділ юридичної особи не уповноважений нараховувати, утримувати і сплачувати (перераховувати) податок до бюджету, податковий розрахунок у вигляді окремого витягу за такий підрозділ подає юридична особа до контролюючого органу за своїм місцезнаходженням та надсилає копію такого розрахунку до контролюючого органу за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу в установленому порядку»;

б) у розділі XX «Перехідні положення»:

доповнити підрозділом 9³ такого змісту:

«Підрозділ 9³. Особливості одноразового декларування коштів, майна та валютних цінностей

1. Для цілей цього підрозділу застосовуються терміни:

1) одноразове декларування – особливий порядок декларування фізичними особами коштів, майна та валютних цінностей;

2) об'єкти одноразового декларування:

кошти у національній та іноземній валюті як у готівковій так і безготівковій формі;

банківські метали та інші валютні цінності;

цінні папери, у тому числі акції, облігації, чеки, сертифікати, векселі ;

транспортні засоби та інші самохідні машини і механізми;

цінне рухоме майно, у тому числі ювелірні вироби, предмети мистецтва, дорогоцінне каміння тощо;

нерухоме майно, в тому числі об'єкти не завершеного будівництва;

частки (паї) у майні юридичних осіб, в тому числі частки (паї) у майні юридичних осіб або фінансові інструменти, належні чи передані в управління іншій особі, стосовно яких особа є вигодоодержувачем, інші майнові (речові), нематеріальні активи та немайнові права, які можуть бути об'єктом комерційних операцій та/або оцінені в грошовому еквіваленті тощо;

доходи та майно, з яких не були сплачені податки і збори до бюджетів та/або які не були задекларовані в порушення законодавства з питань оподаткування, валютного регулювання.

Не є об'єктом декларування частки (паї) у майні юридичних осіб, в тому числі частки (паї) у майні юридичних осіб, якщо станом на 01.01.2016 акціонерами, засновниками та/або іншими уповноваженими особами таких юридичних осіб було прийнято рішення про їх ліквідацію (ліквідовано).

Не є об'єктами одноразового декларування доходи та майно, отримані внаслідок діянь, які законодавством визначаються як тяжкі злочини проти основ національної безпеки України, життя, здоров'я та волі особи, миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, а також вчинені у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, злочинів у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

3) суб'єкти одноразового декларування – фізичні особи – резиденти та/або громадяни України, які отримують доходи або володіють майном, на території України та/або за її межами.

2. Для одноразового декларування коштів, майна та валютних цінностей за цим підрозділом суб'єкти декларування мають право подати до контролюючого органу за місцем своєї податкової адреси одноразову декларацію про кошти, майно та валютні цінності (далі – разова декларація) із зазначенням об'єктів декларування, що належать суб'єкту декларування на праві приватної власності, включаючи спільну власність, незалежно від форми укладення правочину, внаслідок якого набуто таке право, крім доходів отриманих протягом звітного 2016 року у встановленому законом порядку.

Суб'єкт декларування звільняється від необхідності зазначення в декларації інформації про джерела походження об'єктів декларування, але на вимогу контролюючих органів має документально підтвердити наявність коштів у національній та іноземній валюті, цінних паперів, часток (паїв) у майні юридичних осіб, інших майнових (речових) прав, рухомого та нерухомого майна зазначених у разовій декларації.

Оригінали зазначених у абзаці другому цього пункту документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого цим Кодексом.

Разова декларація подається суб'єктом декларування в порядку встановленому розділом II цього Кодексу.

У разі коли суб'єкт декларування протягом періоду декларування визнав за необхідне подати додаткову інформацію про об'єкти декларування та здійснити відповідне їх декларування, він подає нову разову декларацію з внесенням до неї відомостей з урахуванням раніше поданої інформації.

Суб'єкт декларування, який подає разову декларацію, якщо він, зобов'язаний декларувати майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру відповідно до Закону України «Про запобігання корупції», при її поданні повинен враховувати і вимоги цього Закону.

Форма разової декларації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

У разовій декларації зазначаються загальні відомості про суб'єкта декларування, достатні для його ідентифікації (прізвище, ім'я по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків, реєстраційні дані паспорта або іншого документа, що посвідчує особу), перелік об'єктів декларування із зазначенням їх індивідуальних ознак (за наявності), місцезнаходження, найменування та реквізитів документів, що засвідчують право власності на об'єкт декларування (за наявності).

За зверненням суб'єкта декларування контролюючий орган, до якого було подано разову декларацію, видає довідку (сертифікат) про подану разову декларацію.

Відомості відображені у разовій декларації використовуються контролюючими органами при визначенні зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб із застосуванням методу контролю за витратами та доходами платників податків-фізичних осіб.

У разі неподання разової декларації для визначення зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб із застосуванням методу контролю за витратами та доходами в майбутніх періодах задекларованими вважаються нерухоме та рухоме майно, яке зареєстроване у встановленому законодавством порядку станом на 1 січня 2017 року, а також кошти та інші

активи у сумі 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

При цьому наявні та не задекларовані об'єкти декларування не враховуються в подальшому при застосуванні методу контролю за витратами та доходами.

3. Порядок оподаткування.

З об'єктів декларування, з яких не були сплачені податки і збори до бюджетів та/або які не були задекларовані в порушення законодавства з питань оподаткування, валютного регулювання, які зазначені в разовій декларації, сплачується податок на доходи фізичних осіб за ставками:

5 відсотків, з об'єктів декларування, крім нерухомого майна, які знаходяться на території України;

10 відсотків, з об'єктів декларування, які знаходяться за кордоном.

У разі коли декларуються кошти у вигляді готівки та такі кошти суб'єктом декларування вносяться на рахунки банківських установ в Україні, крім коштів, які перебувають на рахунках банківських установ за межами України, та зберігаються на цих рахунках станом на 31 грудня 2016 року, то такі кошти оподатковуються податком на доходи фізичних осіб за ставкою 5 відсотків.

На зазначені кошти не поширюються обмеження щодо граничних розмірів зняття коштів з банківських рахунків.

Сума податкового зобов'язання, що підлягає сплаті на підставі разової декларації обчислюється суб'єктом декларування самостійно і сплачується протягом місяця з дня подання декларації.

У разі коли суб'єкт декларування протягом періоду декларування визнав за необхідне подати додаткову інформацію про об'єкти декларування та подання нової декларації, сума податкового зобов'язання обчислюється з урахуванням попередньо сплаченого суб'єктом декларування податку.

4. Державні гарантії суб'єктам одноразового декларування.

Суб'єкту одноразового декларування, який подав згідно з цим підрозділом відповідну разову декларацію, держава гарантує, що проти нього не порушуватиметься кримінальне провадження, не розпочинатиметься провадження у справі про адміністративне правопорушення з підстав порушення податкового, валютного та іншого законодавства у зв'язку з одержанням задекларованих об'єктів декларування.

Суб'єктам, які подали разову декларацію, держава також гарантує:

звільнення від обов'язку щодо надання інформації про джерела одержання задекларованих об'єктів декларування;

збереження відповідними державними органами та їх посадовими особами таємниці щодо суб'єктів декларування та іншої інформації, що міститься в разовій декларації;

не порушення питання про притягнення до юридичної відповідальності щодо об'єктів декларування, одержаних до подання разової декларації, за винятком коштів, майна, інших майнових (речових) та немайнових прав, отриманих внаслідок здійснення правопорушень та які відповідно до цього підрозділу не є об'єктами разового декларування.

Відповідальність, передбачена главою 11 «Відповідальність» розділу II «Адміністрування податків, зборів, платежів» цього Кодексу до суб'єктів декларування, які подали разову декларацію відповідно до підрозділу 93 розділу XX «Перехідні положення» цього Кодексу не застосовується.

Вчинені до вступу в силу цього підрозділу правочини щодо майна, яке є об'єктом разового декларування (включаючи його приватизацію), не можуть бути визнані недійсними за винятком випадків, коли таке майно не є об'єктом декларування.

Зазначення у разовій декларації відомостей про об'єкти декларування без відповідних правовстановлюючих документів не засвідчує право власності суб'єкта декларування на такі об'єкти.

Задекларовані у встановленому цим підрозділом порядку активи є такими, що отримані без порушення податкового законодавства, законодавства з питань валютного регулювання та податковий обов'язок, крім наявного податкового боргу станом на дату подання разової декларації, щодо яких виконаний, з дня, наступного за днем подання разової декларації та сплати податку на доходи фізичних осіб відповідно до цього підрозділу.

Суб'єкт разового декларування відповідно до Конституції та законів України може без будь-яких обмежень користуватись своїм непорушним правом володіти, користуватись і розпоряджатись задекларованими об'єктами власності.

Розголошення інформації про осіб, які подали разову декларацію, та іншої інформації, що міститься у разовій декларації, а також використання такої інформації на свою користь чи на користь третіх осіб, тягне за собою відповідальність згідно із законами України.

У випадку, якщо об'єкт декларування знаходиться у співвласності більше ніж двох осіб, проте разова декларація була подана не усіма з них, то передбачені цим підрозділом державні гарантії поширюються лише на тих суб'єктів декларування, які подали разову декларацію.

5. Термін здійснення разового декларування розпочинається з 1 липня 2016 року і закінчується 31 грудня 2016 року.

Протягом терміну здійснення разового декларування суб'єкт декларування або уповноважена ним в установленому порядку особа, або його законний представник здійснюють декларування об'єктів декларування відповідно до цього підрозділу»;

підрозділ 10 доповнити пунктом 34 такого змісту:

«34. Установити, що положення статті 39² застосовуються до звітних податкових періодів, які починаються з 1 січня 2017 року».

II. Прикінцеві положення:

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., № 51, ст. 1122, із наступними змінами)

статтю 162 доповнити приміткою наступного змісту:

«Примітка. 1. Положення цієї статті не поширюється на валютні цінності, задекларовані відповідно до підрозділу 9³ розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.»;

статтю 164¹ доповнити приміткою наступного змісту:

«Примітка. 1. Положення цієї статті не поширюється на доходи та майно, задекларовані відповідно до підрозділу 9³ розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.»

2) У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25–26, ст. 131; 2003 р. № 28, ст. 368):

а) статтю 212 доповнити частиною такого змісту:

«6. Діяння, передбачені частинами першою - третьою цієї статті, не вважаються умисним ухиленням від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) в частині доходів та майна, задекларованих відповідно до підрозділу 9³ розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України».

3) Доповнити частину першу статті 284 Кримінального процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, № 9-10, №11-12, № 13, ст.88) пунктом 10 такого змісту:

«10) стосовно податкових зобов'язань особи, яка вчинила дії, передбачені статтею 212 Кримінального кодексу України в частині доходів та майна, задекларованих відповідно до підрозділу 9³ розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України».

4) В частині першій статті 60 Закону України “Про банки і банківську діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2001, №5-6

(09.02.2001), ст.30) після слів “є банківською таємницею” доповнити словами “крім інформації, що надається відповідно до норм Податкового кодексу України”.

5) Доповнити статтю 8 Закону України “Про нотаріат” (Відомості Верховної Ради України, 2003, N 30 (25.07.2003), ст. 247; N 13 (27.03.2009), ст. 161) новим абзацом такого змісту:

“Нотаріальна таємниця не поширюється на обов’язок надання нотаріусами відомостей відповідно до норм Податкового кодексу України”.

3. Кабінету Міністрів України протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**